

Reekabin poikien kuuliaisuus

Biblical Audio Commentary – The Obedience of the Sons of Rechab

Posted by Gary Ritter | January 10, 2025

Transkriptio:

Jumala käski Jeremiaa suorittamaan mielenkiintoisen kokeen havainto-opetuksena. Hän käski profeettaa kokoamaan Reekab-nimisen israelin heimon ja tuomaan heidät Herran huoneeseen. Siellä Jeremian piti asettaa heidät pöytään ja tarjota heille viiniä, jota he voisivat juoda sydämensä kyllyydestä. He kuitenkin kieltäytyivät. Vaikka heitä pidettiin reekabilaisina, he pitivät Reekabin poikaa, nimeltä Joonadab, hengellisenä isänään. Sellaisena Joonadab oli käskenyt jälkeläisiään pysymään vapaina maallisista sotkeutumisista. Hän täsmensi heille, että . . .

Älkää, te ja teidän lapsenne, ikinä viiniä juoko; älkää rakentako taloja älkääkään kylväkö siementä; älkää istuttako viinitarhoja, älköönkään niitä teillä olko, vaan asukaa teltoissa kaikkina elämänne päivinä, että kauan eläisitte siinä maassa, jossa te olette muukalaisina (Jer. 35:6-7).

Itseasiassa heidän piti olla kuin arabi-beduiinit, mutta vaeltaa tiukassa Jumalan vanhurskaudessa. Se tarkoitti elämää vaeltaen maalla paimenina ja erillään kaupungeista, joissa heidän olisi täytynyt mukautua kyseisten paikkojen sosiaalisiin normeihin. Viini oli "sivistyneen" yhteiskunnan tärkein piirre, jota heidän oli vältettävä. Tässä suhteessa he olivat olleet täysin kuuliaisimpia, vaikka olivat toistaiseksi joutuneet muuttamaan Jerusalemiin Nebukadnessarin hyökätessä Israeliin.

Joonadab oli käskenyt poikiaan välttämään maailmaa, olemaan kaivautumatta siihen ja kieltäytymään sen maallisten nautintojen ja

himojen houkutuksista. Heidän tuli olla kuin muukalaiset eli vieraat Israelissa, vaikka olivat Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläisiä. Itseasiassa heillä tuli olla jäännöksen mielenlaatu. Heidän tuli olla Israelissa mutta ei Israelista.

Sitten Jumala panee Jeremian kertomaan Reekabilaisten opetuksesta muulle Juudan ja Jerusalemin kansalle. Itseasiassa Jumala sanoo: "Katsokaa tätä pientä heimoa, joka on ollut täysin uskollinen maalliselle isälleen ja totellut kaikkia hänen käskyjään. Silti tässä olen minä, teidän luojaanne ja Israelin Jumala, Hän, joka pelasti teidät Egyptin orjuuden tulisesta pätsistä, Hän, jonka nimen olen antanut teille, ja te ette piittaa mistään mnun käskyistäni. No niin, tämä ei vetele."

Katso, mitä Jahve sanoo Jer. 35:17:

Sentähden, näin sanoo Herra, Jumala Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä annan tulla Juudalle ja kaikille Jerusalemin asukkaille kaiken sen onnettomuuden, jolla minä olen heitä uhannut, koska he eivät kuulleet, kun minä heille puhuin, eivät vastanneet, kun minä heitä kutsuin.

Katastrofi, jonka Jumala lupasi Juudalle, tuli Babylonin hyökkäyksenä ja valloituksena, joka johti kuolemaan (s.o. miekkaan, nälkään ja ruttoon), kuten Hän julisti monta kertaa profeetan kautta, kuten esim. Jer. 24:8-10:

Mutta niinkuin tehdään huonoille viikunoille, joita ei voi syödä, kun ovat niin huonoja, niin minä, sanoo Herra, teen Sidkialle, Juudan kuninkaalle, ja hänen ruhtinailleen ja Jerusalemin jäännökselle, niille, jotka ovat jääneet jäljelle tähän maahan, ja niille, jotka asuvat Egyptin maassa: Minä teen heidät kauhistukseksi ja onnettomuudeksi kaikille valtakunnille maan päällä, häväistykseksi ja sananparreksi, pistopuheeksi ja kiroussanaksi kaikissa paikoissa, mihin minä heidät karkoitan. Ja minä lähetän heidän sekaansa miekan, nälän ja rutan, kunnes he ovat hävinneet siitä maasta, jonka minä olen antanut heille ja heidän isillensä.

Toisaalta Reekabin heimon lapsille Jumala lupasi, että heidän talossaan olisi aina joku, joka olisi uskollinen ja seisoi Hänen edessään.

Tästä voimme nähdä, kuinka korkealle Jumala arvostaa kuuliaisuutta. On myös hyvin ilmeistä, että kun Jumalan kansa on tottelematon, se herättää hänen vihansa ja tuomionsa. Voisimme typistää tämän käsitteen hyvin yksinkertaiseksi yhtälöksi: Kuuliaisuus = Siunaus.

Tässä on ajatuskokeilu: Entä jos Jumala käskisi Jeesukseen Kristukseen uskovia olemaan sotkeutumatta maailmaan, olemaan juurtumatta ja pitämään itseään muukalaisina tässä maailmassa?

Miksi . . . se on oikein! Hän on käsenyt!

Tämän vuoksi minua mietityttää, voimmeko ottaa Joonadabin jälkeläisiä koskevasta kertomuksesta jonkinlaisen rinnakkaisen opetuksen. Hmmm, he olivat kuuliaisia, Juuda ei ollut. He saivat Jumalan siunauksen, Juuda sai kuolemantuomion.

Olemme saaneet Jumalalta samanlaisen käskyn kuin Reekabilaiset saivat käskyn olla kaivautumatta maailmaan. Kysymys kuuluu siis: Miten Jeesuksen Kristuksen seurakunta on vastannut Herran sanoihin koskien tapaa, kuinka meidän pitäisi elää?

Vastaus näyttää olevan: Ei kovin hyvin.

En tiedä, voimmeko arvioida asiaa prosenteissa, mutta en voi kuvitella, että kovin suuri osa seurakunnasta ottaa huomioon sen, mitä Jeesus ja useat kirjoittajat ovat selvästi sanoneet. Seuraavassa muutamia esimerkkejä monista:

1.Joh. 2:15

*Älkää rakastako maailmaa älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin **Isän rakkaus ei ole hänessä.***

Jaakob 4:4

*Te avionrikkajat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, **siitä tulee Jumalan vihollinen.***

Matteus 6:24

*Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on **joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva.** Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa (rahaa).*

1.Piet. 2:9-12

*Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on **pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa**; te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta **nyt olette "Jumalan kansa"**, jotka ennen "ette olleet*

armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut".

*Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä **pidättymään lihallisista himoista**, jotka **sotivat sielua vastaan**, ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parhaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.*

Kaikista näistä Jumalan Pyhän Hengen innoittaman Jumalan Sanan varoituksista huolimatta on mielestäni selvää, että suuri osa seurakuntaa todella rakastaa maailmaa ja siinä olevia asioita. Koska niin monet tunnustavat kristityt näyttävät hylkäävän Jumalan Sanan tulevasta tuomiosta ja sen sijaan uskovat mieluummin, että on vielä monta sukupolvea jäljellä, ennenkuin se voi mahdollisesti tapahtua, niin se osoittaa, että nämä uskovat voivat hyvinkin olla niin maailmasta kuin maailmassa. He näyttävät todellakin rakastavan mammonaa, joka on Kristuksen vastakohta. Mammona voi tässä tapauksessa olla perhe, työ, raha, politiikka, hurskaalta näyttäminen hyvien tekojen kautta; mitä tahansa.

Mitä se tarkoittaa? Tuomitaanko ne seurakunnan jäsenet, jotka rakastavat maailmaa, aivan kuten Juuda tuomittiin tottelemattomuudestaan? Jumalan Sana itse sanoo, että he ovat Hänen vihollisiaan.

Tiedän, että monet ihmiset haluavat tehdä tämän selväksi, että uskovia koskeva tuomio tapahtuu vasta Kristuksen Bema-istuimella. Sanoisin vain, että uskovia varoittavia kirjoituksia, jotka saattavat hyvinkin viitata tottelemattomuuden maalliseen seuraukseen, on paljon. Ajattelin aikoinaan jopa kirjoittaa tästä kirjan ja sen vuoden raamatunlukemisestani kertyi kokonainen muistikirja tällaisia kohtia. Jos et ole tehnyt vastaavaa harjoitusta, niin luota minuun, kun sanon, että Vanhassa ja Uudessa Testamentissa on paljon jakeita, jotka heijastavat tätä tosiasiaa.

Kysymys kuuluu siis: Voisiko olla mahdollista, että jotkut kristityt, koska he ovat tahallisesti tehneet syntiä ja jatkavat sitä, voivat jäädä Tempauksesta? Se kuuluisi varmasti kategoriaan, jossa rakastetaan maailmaa monine ansoineen ja maksetaan siitä hinta.

Jumala on tämän tilanteen lopullinen tuomari, koska kyseessä on hänen seurakuntansa, ja hänellä on todella tiettyjä odotuksia sille. Meillä on velvollisuuksia, jotka liittyvät tähän suureen pelastuksen etuoikeuteen.

Tulee aika, jolloin kaikki tämä ratkaistaan. En usko, että nyt on hyvä aika jatkaa synnissä, josta Pyhä Henki on jatkuvasti muistuttanut. Yksi asia, jota yritän soveltaa itseeni sekä ehdottaa sitä muille, on tämä kysymys: Jos ryhtyisin tekemään mitä tahansa syntiä ja Tempaus tapahtuisi, niin haluaisinko todella kohdata Jumalan seuraavassa hetkessä? Jos vastaus on en, niin olisi ehkä parasta olla osallistumatta tuohon syntiin.

Muista, että emme yksinkertaisesti tiedä, milloin se hetki koittaa, kun meidät kutsutaan kotiin Herran luo. Eikö ole parasta, että tuolla hetkellä vaellamme täydellisessä kuuliaisuudessa?

JAA TÄTÄ